

[Patursson.]

at jeg tror næsten, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) næppe vilde have udtalt sig saa venligt og velvilligt om Redaktøren af Sambandsbladet, Niclasen, som han gjorde. Jeg er selvtølgelig glad ved at høre mine Landsmænd blive rost, jeg holder ogsaa meget af Niclasen — vi er ikke politiske Venner —, men jeg kan citere Udbrud af ham, der er lige saa stærke som eller stærkere mod det danske Styre end dem, Selvstyrepartiet har benyttet sig af. Jeg kan minde om, hvad han udtalte paa et Vælgermøde i Thorshavn forud for næstsidste Valg. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere det, det bliver ganske kort.

Formanden: Det ligger unægtelig noget fjernt fra den foreliggende Sag; er det ganske kort?

Patursson: Ja, det er ganske kort. Han udtalte:

„Det folk, der bor paa disse klipper, hvad enten vi nævne os selvstyremænd eller sambandsmænd“ — da var der ikke nogen videre Tale om Socialisme — „plejer ikke at lade sig kue af herrebud fra danske ministre Der vil vi sige som Islændingerne i fordums tider: Vi protesterer alle som en For Færøerne skal Færingerne raade og ikke danske socialister Vi tvinges nu til at sætte haardt imod haardt. Sambandsmænd paa Færøerne lader sig ikke knuse, ej heller underkaste vi os noget ultimatum fra mægtige danske herrer.“

Saa stærk en Udtalelse tror jeg aldrig, vi har fremsat. Men saadanne Udtalelser kan komme pludseligt paa et Vælgermøde, hvor man er blevet varm; saa siger man sin Mening. Man siger ikke altid det samme her nede i Kongeriget eller i de danske Blade, og det er forkert, derfor kommer vi aldrig til Forstaaelse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg understreger, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) nu udtalte som sin Opfattelse, at Flertallet af den færøske Befolkning ønsker Tilslutning til Danmark. Det, som det ærede Medlem foreslog ved anden Behandling, var, at Færøernes Lagting kunde faa Lejlighed til at udtale sig, hvis der blev gennemført en ny Forfatningsordning. Jeg mener, at Færøernes Lagting altid har haft Lejlighed til at komme i Forbindelse med den til enhver Tid siddende Regering og med den danske Rigsdag. Det vil Lagtinget ogsaa

kunne faa Lejlighed til i den kommende Tid. Der er derfor ikke den mindste Anledning til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med, om, at naar vi havde afvist hans Ændringsforslag, havde man dermed afskaaret Færingerne fra at udtale sig ved kommende Lejlighed.

I øvrigt skal jeg kun sige til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), som var saa velvillig at overlade til Justitsministeren og mig at klare Spørgsmaalet fra 1915, at der er ikke den mindste Divergens mellem Justitsministeren og mig. Vi var enige om i 1915, at det var et Fremskridt, der blev gennemført, men hverken den højtærede Justitsminister eller jeg er saa forbenede, at vi mener, at naar man i 1915 gennemførte en Forfatningsændring, skulde den derved fremkomne Forfatning gælde til evige Tider; vi er begge i Pagt med Udviklingen. Derfor tiltræder vi et Forslag, der gaar ud paa at gennemføre videregaende Ændringer, end man var i Stand til at naa i 1915, takket være Venstres Lunkenhed dengang.

Det ærede Medlem siger, at man har den almindelige Valgret gennemført her, men han vil dog ikke hævde, at den almindelige Valgret kan komme til at gøre sig gældende med Hensyn til Landstinget i samme Udstrækning som med Hensyn til Folketinget, idet Landstinget er saa godt som uopløseligt. Jeg retter det Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Venstre, som jo vil give det Udseende af, at han har en Klippetro paa den almindelige Valgret: Kunde den ærede Ordfører da ikke tænke sig, at man ved given Lejlighed lod den almindelige Valgret faa Adgang til at tale, naar f. Eks. Landstinget har nægtet at gaa med til, hvad man har villet gennemføre i det andet høje Ting? Det lader sig ikke gøre nu. Landstinget er omtrent uopløseligt. Det vilde efter min Mening være et uhyre Fremskridt, hvis man kunde fjerne den Bestemmelse. Jeg retter derfor det Spørgsmaal til den ærede Ordfører: Vilde det ærede Medlem gaa med til at ændre denne Bestemmelse, naar Grundloven saa i øvrigt blev staaende, som den er?

Hauch: Til den ærede radikale Ordfører (Veistrup) har jeg kun en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem sammenstillede Valgretsaldere til Folketinget og Valgretsaldere til Landstinget paa den Maade, at han sagde, at til Folketinget har man en 25 Aars Valgretsalder, til Landstinget en 40 Aars Valgretsalder. Jeg vil bede det ærede Medlem forbedre sin Regnefærdighed, naar han vil sammenligne de